

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-405
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. dr. M.D.H. Nelemans, mr. R.J. Paris, leden en
mr. D.W.Y. Sie, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 1 augustus 2019
Ingediend door : Consument
Tegen : ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 8 mei 2020
Aard uitspraak : Bindend advies
Bijlage : Relevante wetgeving uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Samenvatting

De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument opgenomen in de Gebeurtenissen-administratie en het daaraan gekoppelde IVR voor een duur van acht jaar. De vragen die ter beantwoording voorliggen aan de Commissie zijn of de persoonsgegevens van Consument in deze interne registers mochten worden opgenomen en zo ja, of de Bank gehouden is de duur van deze registraties te verkorten. Eveneens dient de Commissie de vraag te beantwoorden of er aanleiding bestaat tot intrekking of matiging van de vordering van de Bank op Consument van € 5.000,-. De Commissie komt tot de conclusie dat de ‘gebeurtenis’ waar de opname van de persoonsgegevens van Consument op gebaseerd is in voldoende mate is komen vast te staan. Deze gebeurtenis betreft het aan derden ter beschikking stellen van de bankrekening voor gelden van criminele herkomst, waarna derden dit geld contant konden opnemen. De persoonsgegevens van Consument mochten daarom door de Bank in de interne registers worden opgenomen. De Commissie ziet geen aanleiding tot verkorting van de duur van de registratie in de interne registers. Voor wat betreft de vordering van de Bank op Consument, is de Commissie van oordeel dat in het onderhavige geval niet is gebleken dat sprake is van een verbintenis tussen de Bank en Consument op basis van ongerechtvaardigde verrijking of onverschuldigde betaling. Evenmin lijkt sprake te zijn van causaal verband tussen de vordering van de Bank en het onrechtmatig of verwijtbaar handelen van Consument op basis van onrechtmatige daad dan wel toerekenbare tekortkoming. De Commissie is zodoende van oordeel dat de vordering van de Bank op Consument van € 5.000,- in het onderhavige geval niet terecht is. De vordering van Consument wordt gedeeltelijk toegewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken met de daarbij behorende bijlagen:

- de namens Consument ingediende klachtbrief;
- het verweerschrift van de Bank;

- de namens Consument ingediende repliek;
- de dupliek van de Bank;
- de verklaring van Consument met zijn keuze voor bindend advies.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 maart 2020 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield een bankpas en een daarbij behorende bankrekening aan bij de Bank. Op de overeenkomst zijn onder meer de Uniforme veiligheidsregels en de 'Voorwaarden gebruik betaalpassen en creditcards' (hierna: 'de voorwaarden') van toepassing.

2.2 De Uniforme veiligheidsregels luiden, voor zover relevant, als volgt:

“Zorg ervoor dat uw betaalpas of creditcard nooit door een ander gebruikt wordt

- Laat u niet afleiden als u uw betaalpas of creditcard gebruikt en controleer of u uw eigen pas daarna terugkrijgt;

Berg uw passen altijd op een veilige plaats op en zorg ervoor dat u ze niet gemakkelijk kunt verliezen;

Controleer regelmatig of u uw passen nog in uw bezit heeft.

2.3 De voorwaarden luiden, voor zover relevant, als volgt:

“Veiligheid

(...)

7 Aanvullende toelichting op de Uniforme veiligheidsregels

7.1 Bewaar uw betaalkaart altijd op een veilige plaats waar een ander niet ongezien of ongemerkt uw betaalkaart kan wegnemen.

(...)

7.4 Controleer regelmatig de aanwezigheid van uw betaalkaart. Dit doet u ook indien u bent aangesproken door een u onbekend persoon, nadat u een transactie heeft verricht met uw betaalkaart.”

2.4 Op 29 januari 2019 is de opnamelimit van de bankpas van Consument verhoogd naar € 9.750,-.

- 2.5 Op 30 januari 2019 is een bedrag van € 5.000,- overgemaakt op de bankrekening van Consument. Direct na de storting van dit bedrag op de bankrekening van Consument is met zijn bankpas en pincode het bedrag opgenomen bij een geldautomaat.
- 2.6 Op 14 februari 2019 heeft de Bank Consument per brief geïnformeerd dat zijn bankrekening naar voren is gekomen in een onderzoek naar fraude. Het bedrag dat op 30 januari 2019 op zijn rekening is bijgeschreven is afkomstig van oplichting volgens de Bank. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument opgenomen in het Interne Verwijzingsregister (IVR) voor de duur van acht jaar.
- 2.7 Op 21 en 22 februari 2019 heeft Consument de Bank per e-mail zijn excuses aangeboden. Verder heeft Consument in zijn e-mail een toelichting gegeven op de omstandigheden rondom het bijgeschreven geldbedrag en heeft hij de Bank verzocht de registratie te herzien.
- 2.8 Op 27 maart 2019 heeft de Bank Consument per e-mail bericht dat zij de zaak opnieuw heeft bekeken, maar dat dit niet tot een ander oordeel heeft geleid. Verder heeft de Bank in de e-mail gesteld dat Consument zich niet heeft gehouden aan de zorgplicht uit de Algemene voorwaarden en Uniforme veiligheidsregels, waardoor zijn bankrekening betrokken is geraakt bij oplichting. De Bank heeft verder in de e-mail aangegeven dat zij haar vertrouwen in Consument als klant heeft verloren, waardoor zijn bankrekening binnen drie maanden wordt beëindigd.
- 2.9 Op 5 april 2019 heeft de Bank Consument per brief gesommeerd tot betaling van het bedrag van € 5.000,-, omdat zij de benadeelde partij schadeloos heeft gesteld.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert primair verwijdering uit het IVR en intrekking van de vordering van de Bank op hem van € 5.000,-. Subsidiair vordert Consument matiging van de duur van de opname van zijn persoonsgegevens in het IVR naar 1 jaar alsmede matiging van het te betalen bedrag van € 5.000,-.

Grondslagen en argumenten daarvoor

- 3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
 - De Bank heeft ten onrechte de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het IVR. Consument is niet betrokken geweest bij de frauduleuze handelingen van 30 januari 2019. Consument weet niet wie de persoon is die het bedrag van € 5.000,- op zijn bankrekening heeft overgemaakt. Daarnaast is Consument niet de persoon geweest die het bovengenoemde bedrag bij een geldautomaat heeft opgenomen.

De Bank heeft zonder nader onderzoek of bewijs aangenomen dat Consument de frauduleuze handelingen heeft verricht. Het staat niet voldoende vast dat Consument gefraudeerd heeft. Er is dus geen sprake van een redelijk vermoeden dat fraude is gepleegd door Consument. Zodoende bestaat ook geen grond om de persoonsgegevens van Consument op te nemen in het IVR.

- De duur van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het IVR is disproportioneel. Consument heeft zich nooit schuldig gemaakt aan enig strafbaar feit. Daarnaast wil Consument in de toekomst een opleiding tot piloot volgen. Voor Consument zal het door de registratie moeilijk zijn om een lening af te sluiten voor zijn opleiding. Het is niet ondenkbaar dat andere banken, naast de Bank en haar dochtervennootschappen, in de nabije toekomst het IVR kunnen raadplegen.

Verweer van de Bank

- 3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

Wat gaat de Commissie beoordelen?

- 4.1 De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of de Bank de persoonsgegevens van Consument ten onrechte heeft geregistreerd in het IVR. Daarnaast dient de Commissie te beoordelen of de vordering van de Bank op Consument, naar aanleiding van het schadeloos stellen van de benadeelde, terecht is.

Wat is het juridische kader?

- 4.2 De Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. De persoonsgegevens worden in de Gebeurtenissenadministratie geregistreerd, omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling. Deze gegevens hebben daarom speciale aandacht nodig. De Afdeling Veiligheidszaken van de Bank beheert de Gebeurtenissenadministratie en kan deze inzien. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Registratie in het IVR betekent dat de persoonsgegevens van Consument ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

- 4.3 Het opnemen van de persoonsgegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet AVG (UAVG) van toepassing zijn. Artikel 5 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen.
- 4.4 Hoewel alle beginselen in de AVG in gelijke mate in acht genomen moeten worden, zijn voor de beoordeling van de klacht van Consument met name de volgende, in artikel 5 van de AVG genoemde, beginselen van belang. Verwerking van gegevens moet rechtmatig, behoorlijk en transparant zijn. De persoonsgegevens die worden verwerkt moeten, gelet op het beginsel van minimale gegevensverwerking, toereikend en ter zake dienend zijn en beperkt blijven tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Het beginsel van rechtmatigheid - dat in artikel 5 lid 1 sub a AVG is neergelegd - houdt in dat er een deugdelijke rechtsgrondslag voor de verwerking moet zijn. Die rechtsgrondslagen worden (limitatief) opgesomd in artikel 6 lid 1 AVG. In de onderhavige zaak heeft de Bank, zo begrijpt de Commissie haar stellingen, de verwerking van de persoonsgegevens van Consument gebaseerd op artikel 6 lid 1 sub f AVG. Hierin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is indien de verwerking *noodzakelijk* is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke (in dit geval: de Bank), mits de belangen van de betrokkene (in dit geval: Consument) niet zwaarder wegen (dan het gerechtvaardigde belang van de Bank).

Toetsing juridisch kader

- 4.5 Om te kunnen beoordelen of de persoonsgegevens van Consument op juiste gronden zijn geregistreerd dient de Commissie in te gaan op de volgende vragen:
- 1) Staat de gebeurtenis op grond waarvan de Bank tot registratie is overgegaan in voldoende mate vast?
 - 2) Is de registratie noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang?
 - 3) Voldoet de registratie aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit?
- 1) Staat de gebeurtenis in voldoende mate vast?*
- 4.6 Op de vraag welk handelen van Consument aanleiding was voor de Bank om over te gaan tot registratie, heeft de Bank ter zitting toegelicht dat dit ging om het aan derden ter beschikking stellen van de bankrekening voor gelden van criminele herkomst, waarna derden dit geld contant konden opnemen ('geldezel' / 'money mule').
- 4.7 Hiertoe heeft de Bank het volgende gesteld. Op 29 januari 2019, een dag voor de frauduleuze overboeking, is de opnamelimit van de bankpas van Consument via zijn internetbankieren verhoogd naar € 9.750,-.

Het inloggen bij internetbankieren is gedaan door middel van de gebruikersnaam en wachtwoord die enkel bekend zijn bij Consument. De aanvraag van de limietverhoging is vervolgens bevestigd via de mobiel bankieren app op de telefoon van Consument. Dit betekent dat Consument de limietverhoging zelf heeft aangevraagd. Op 30 januari 2019 is door middel van een frauduleuze transactie een bedrag van € 5.000,- bijgeschreven op de bankrekening van Consument. Vrijwel direct na de bijschrijving op de bankrekening van Consument is een opname verricht met zijn bankpas en bijbehorende pincode. Consument heeft niet direct bij de Bank gemeld dat hij zijn bankpas en bijbehorende pincode heeft verloren. In zijn e-mails van 21 en 22 februari 2019 heeft Consument aangegeven pas enkele dagen later een kantoor van de Bank te hebben bezocht. De Bank stelt hierdoor niet in staat te zijn gesteld om tijdig schadebeperkende maatregelen te nemen. De Bank stelt op grond van het voorgaande dat er een redelijk vermoeden bestaat dat Consument bewust als *money mule* heeft gefungeerd, waardoor voldoende grond aanwezig is voor de registratie van zijn persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR.

- 4.8 Consument heeft verklaard zijn portemonnee te hebben verloren, waarin hij onder meer zijn bankpas en zijn bijbehorende pincode bewaarde. Nadat Consument op diverse plekken had gezocht, kwam zijn portemonnee nog steeds niet boven water. Vervolgens heeft Consument de Bank ingelicht en zijn bankrekening laten blokkeren. Consument stelt de persoon niet te kennen die het bedrag heeft overgemaakt. Daarnaast stelt Consument niet degene te zijn die de opname op 30 januari 2019 bij de geldautomaat heeft verricht. Hoewel Consument begrijpt dat de Bank hem verwijt dat hij niet eerder contact op heeft genomen, meent Consument dat de Bank nalaat de menselijke factoren mee te nemen. De Bank heeft namelijk veel ervaring met zaken waarin klanten fraude plegen met hun bankpas. Consument maakt daarentegen vaak mee dat hij spullen verliest die vanzelf weer boven water komen. Dit was voor Consument reden om niet direct contact op te nemen met de Bank of om aangifte te doen. Consument stelt dat het hem spijt dat de Bank en de benadeelde last hebben gehad van het verlies van zijn portemonnee.
- 4.9 De Commissie neemt het volgende voor haar beoordeling in overweging. Op de bankrekening van Consument is een bedrag van € 5.000,- overgeboekt met een frauduleus karakter, waarna vrijwel direct het bedrag met de pinpas en pincode van Consument is opgenomen. Verder staat vast dat een dag vóór de frauduleuze overboeking de opnamelimiet is verhoogd. Voor de verhoging van het opnamelimiet zijn de vertrouwelijke en persoonlijke gegevens van Consument gebruikt die nodig zijn voor internetbankieren en de mobielbankieren app. Ook is voor de verhoging van het opnamelimiet gebruik gemaakt van de mobiele telefoon van Consument. Anders dan de omstandigheid dat Consument zijn bankpas plus pincode kwijt is geraakt, heeft Consument niet kunnen verklaren waarom de opnamelimiet van zijn bankpas is verhoogd.

De beantwoording van deze vraag is relevant, aangezien een uit fraude afkomstig bedrag aan hem is overgemaakt, dat vervolgens direct contant is opgenomen. De Commissie acht de verklaring van Consument rondom het verlies van zijn bankpas en pincode onvoldoende aannemelijk om aan te nemen dat Consument niet betrokken was bij de frauduleuze overboeking. Zie onder meer GC Kifid nr. 2020-019. De Commissie concludeert dat de beschreven omstandigheden ertoe leiden dat de gebeurtenis, zoals omschreven in overweging 4.6, in voldoende mate is vast komen te staan.

2) Is de registratie noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang?

4.10 De Bank heeft aangevoerd dat door de hierboven beschreven gebeurtenis het belang, het risico en de veiligheid van de Bank in het geding zijn. Zij heeft de gegevens opgenomen in haar interne registers omdat zij het handelen van Consument beschouwt als een risico en haar medewerkers en die van haar dochtervennootschappen hierop wil attenderen. Door het handelen van Consument is haar vertrouwen in Consument geschaad. De Commissie oordeelt dat de onder 4.6-4.9 beschreven gebeurtenis de integriteit en veiligheid van de bank raakt en een interne registratie van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR rechtvaardigt. Deze is noodzakelijk voor de behartiging van een gerechtvaardigd belang.

3) Voldoet de registratie aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit?

4.11 Het rechtsbeginsel van de subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan. De Commissie overweegt in dit verband dat een lichtere andere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR, om het beoogde doel te bereiken (namelijk het waar- schuwen van de eigen organisatie), niet voorhanden is, zodat voldaan is aan het beginsel van subsidiariteit.

4.12 Het rechtsbeginsel van proportionaliteit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de betrokken consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Consument heeft gesteld dat hij mogelijk belemmerd kan worden bij het aangaan van een lening voor zijn toekomstige opleiding tot piloot. Daarnaast heeft Consument aangegeven dat het niet ondenkbaar is dat andere banken in de nabije toekomst inzage zouden kunnen krijgen in de interne registers.

4.13 De Commissie is van oordeel dat het belang van de Bank bij registratie van de persoons- gegevens van Consument in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR zwaarder weegt dan het (mogelijk) nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Hierbij neemt de Commissie mee dat de opname van de persoonsgegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR zuiver intern is.

De stelling van Consument dat de Bank dit op enig moment zou mogen of kunnen wijzigen, kan de Commissie niet volgen. De registratie heeft tot gevolg dat Consument niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Aangezien Consument hierdoor niet belemmerd wordt in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bancaire relatie aan te gaan, valt niet in te zien op welke wijze Consument door de registraties disproportioneel in zijn belangen geraakt wordt. Waarom dit wel het geval zou zijn, is niet door Consument nader onderbouwd. De Commissie ziet daarom geen aanleiding om matiging van de registratie van de persoonsgegevens van Consument naar één jaar toe te wijzen.

Vordering van de Bank

- 4.14 De Bank heeft de benadeelde schadeloos gesteld met een bedrag van € 5.000,-. Dit bedrag heeft de Bank van Consument gevorderd. De Bank heeft haar vordering op Consument gebaseerd op zowel onverschuldigde betaling als ongerechtvaardigde verrijking. Verder heeft de Bank haar vordering gebaseerd op toerekenbare tekortkoming dan wel onrechtmatige daad door Consument. Consument heeft gevorderd dat de Bank haar vordering op hem intrekt dan wel matigt.
- 4.15 De Commissie overweegt dat Consument ongerechtvaardigd is verrijkt doordat het bedrag van € 5.000,- op zijn rekening is overgemaakt. Voor zover Consument dit bedrag niet zelf heeft opgenomen, is dit een omstandigheid die aan hem is toe te rekenen. Consument is echter in dit geval niet ongerechtvaardigd verrijkt ten opzichte van de Bank, maar ten opzichte van de benadeelde. Niet is gesteld of gebleken dat de Bank verplicht was om de benadeelde schadeloos te stellen. Evenmin is gesteld of gebleken dat sprake is van cessie of subrogatie van de rechten van de benadeelde. Dat de Bank ervoor heeft gekozen de benadeelde schadeloos te stellen, leidt volgens de Commissie daarom niet tot een verbintenis tussen de Bank en Consument op basis van ongerechtvaardigde verrijking of onverschuldigde betaling.
- 4.16 De Commissie is van oordeel dat de overige grondslagen van de Bank evenmin slagen. Niet is komen vast te staan dat causaal verband bestaat tussen het onrechtmatig of verwijtbaar handelen van Consument op basis van onrechtmatige daad dan wel toerekenbare tekortkoming en de vordering van de Bank van € 5.000,-. De Commissie is daarom ook van oordeel dat de vordering van de Bank van € 5.000,- op Consument onterecht is.

Conclusie

- 4.17 De Commissie concludeert dat de Bank op terechte gronden de persoonsgegevens van Consument voor de duur van acht jaar heeft mogen registreren. Verder concludeert de Commissie dat geen terechte grond is gebleken van de vordering van € 5.000,- van de Bank tegenover Consument.

4.18 Gelet op het belang van deze procedure voor partijen bepaalt de Commissie op de voet van artikel 2.2 onder a van het Reglement Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening dat zowel voor Consument als voor de Bank hoger beroep openstaat tegen deze uitspraak.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat de Bank haar vordering van € 5.000,- op Consument binnen vier weken intrekt. Voor zover Consument de vordering van de Bank heeft betaald, is de Bank gehouden dit betaalde bedrag terug te betalen. Voor het overige wijst de Commissie de vordering van Consument af.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak ook aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage

Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 5

Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

I. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
- b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);
- c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
- d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
- e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
- f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

I. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.